

KAPAK RESMİ: Kur'an'da; "**Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün...**" (*Kehf 47*) âyeti ile mahşer meydanı tarif edilmektedir. Kapak resmi son uzay araştırmalarında görüntülenmiş bir uzay cisimidir. Mahşer meydanına bir işaret ve bir misal olması açısından kitabımıza alınmıştır.

İNKILÂB-I KEBİR

ASLA KALBOLUŞ

ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

İ s t a n b u l
1430/2009

İNKILÂB-I KEBİR

ASLA KALBOLUŞ

E l l H a c c
H ü s e y i n V e d a d

Baskı Tarihi: 1430 / 2009

Basım Yeri: Seçil Ofset
Matbaacılık ve Ambalaj Sa-
nayi Ltd. Şti.

Tel: (90) 212 - 629 06 15 pbx

e-mail: Info@secilofset.com

İ l e t i Ő i m:

ellhuve@mynet.com

ellhuve@hotmail.com

ISBN: 978-605-60630-3-9

İ Ç İ N D E K İ L E R

- 1) Dîbâce. .... 1 -20
- 2) Antik Uygarlıklarda Kıyamet Anlam ve Tasvirleri. 21-45
- 3) Hava ve İklim Olayları; Küresel Isınma. 47-60
- 4) Güneş ve Güneşe Bağlı Seyyarelerin Hareketleri. 61-85
- 5) Dünyanın ve Fezanın Yaratılması İle İlgili İlmi Araştırmalar ve Deneyler. 87-98
- 6) Kıyamet İle İlgili Bazı Âyet ve Hadisler. 99-112
- 7) Zamanın Fitnessi; İnsanın Bozulması. 113-134
- 8) İnkılâb-ı Kebir. 135-157
- 9) Hâtem. 159-184
- 10) Lügatçe. 185-189

Kur'an'da '**kıyamet**' ile ilgili pek çok âyette değişik isimler zikredilmekte, pek çok anlatım ve izah bulunmaktadır. Bu kitabın ismi olan "**İnkılâb-ı Kebîr**" ise bütün varlık âleminin büyük bir tebeddülata uğrayacağına işaret etmektedir. İnkılâb-ı Kebir; Allah'ın rahmeti ve lütfu ile gerçekleşecek olan büyük değişim günüdür. İnkılâb-ı Kebir bu hayatın yeni bir hayata tebdil olunmasıdır. Bu, tamamen Allah'ın arzusudur ve O'nun programı içerisinde cereyan edecektir.

Kur'an-ı Kerîm'de kıyamet ile ilgili olarak zikredilen isimlerden bazıları aşağıda dercedilmiştir:

1. **Yevm-i Kebîr:** Büyük gün.
2. **Es Saat:** Allah'ın arzusu olan zaman.
3. **Yevm-i Kıyâmet:** Kıyamet günü.
4. **Yevm-i Ukbâ:** Akîbet günü.
5. **Yevm-i Azîm:** Azim gün
6. **Yevm-i Hasret:** Hasret günü.
7. **Yevm-i Nedâmet:** Pişmanlık günü
8. **Yevm-i Münafese:** Mücahede-i nefis günü
9. **Yevm-i Vâkıa:** Vuku bulacak gün.
10. **Yevm-i Kâria:** Felâket ve şiddet günü.
11. **Yevm-i Racife:** Sarsıntı günü.
12. **Yevm-i Radife:** Sûr'a ikinci üfürüş günü.
13. **Yevm-i Gaşıye:** İnsanı örten felâketler günü.
14. **Yevm-i İnşikak:** Yarıлма günü.
15. **Yevm-i Huruc:** Çıkış günü.
16. **Yevm-i Mev'ud:** Va'd edilen gün.
17. **Yevm-i Tenad:** Çağırma günü.
18. **Yevm-i Hisab:** Hesap günü.
19. **Yevm-i Beka:** Beka günü.
20. **Yevm-i Kaza:** Hüküm günü.
21. **Yevm-i Hulûd:** Ebediyet günü.
22. **Yevm-i Âhir:** Son gün.
23. **Yevm-i Ma'lûm:** Belli gün.

Kur'an'da geçen her kıyamet ismi pek çok mânâlar ifade etmektedir. Yukarıda zikredilen isimlerin sadece kelime karşılıkları yazılmış olup, tefsir edilmemiştir.

D Î B Â C E

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Allah'ın ilâhî varlığından teşkilatlandırarak meydana getirdiği varlıkların bir maksada müstenid olarak yaratıldığı aşikârdır. O maksat ve murat meydana gelmiyorsa, o varlığın yaratılış gayesinin ortadan kalkması söz konusudur. Bu durumda, Allah'ımızın o varlığı başka bir hâle tahvil edeceği bilinmelidir. Nitekim insan bile kendisine yaramayan herhangi bir araç gereci yenisi ile değiştirmektedir.

Kıyamet konusu Âdem kıssası ile başlar. Âdem cennette iken kıyamet konusu yoktu. Âdem'in dünyaya inmesi tatbikatı ile kıyamet konusu başlamıştır. O halde bu tatbikat bir maksada ve zaman ölçüsüne işaret etmektedir. "**Gün**" dünya üzerindeki bir zaman dilimini ifade etmektedir, ancak fezanın bir başka yerinde "**gün**" çok daha farklı bir zaman olarak yaşanmaktadır. İlâhi âlemdaki zaman mefhumu ile bu âlemdeki zaman tatbikatı da aynı olmasa gerektir.

Hac sûresi 47. âyetinde,

"...Ve inne yevmen inde rabbike keelfi senetin mimma teuddun"

"...Ve Rabbin indinde bir gün, sizin tadat ettiğiniz (saydığınız) bin sene gibidir" buyrulmaktadır.

Me'âric sûresi 4. âyetinde ise,

"Tarücü'l melâiketü ve'r ruhu ileyhi fiy yevmin kane mikdarühu hamsiyne elfe seneh"

"Uruc eder O'na melaïke ve ruh, miktarı elli bin yıl olan bir günde" buyrulmaktadır.

Bugün Einstein'ın *İzafiyet Nazariyesi* olarak bilinen kuramının Kur'an-ı Kerîm'in mezkûr âyetlerinde on beş asır evvel zikredilmesi dikkat çekicidir.

Zaman, Allah'ın o varlık üzerindeki arzusunun tahakkuku olmaktadır ki, buna ömür denir. İnsanın ölümüne onun kıyameti denir. Fezadaki seyyarelerin de bu nizam içinde olduğu, onların da bir ömrünün olduğu bilinmektedir. O halde bütün bu galaksilerin, yıldızların ve gezegenlerin bulunduğu '**esfele sâfilin**' âleminin de bir ömrü vardır.

Bir insan doğduğu andan itibaren ölüm geni ve saati işlemeye başlar. Bu, Allah'ın bütün varlıklardaki programıdır. Varlık âlemine ayak basan her şeyin bir sonunun olacağı bilinmelidir. Bu, ebedi olan Allah'ın nizamıdır.

Her şeyin insanın yaratılışı ile başladığı ve Rabbimizin her şeyi insana nazire olarak yarattığı göz önüne alındığında, tarihte bozulan insan topluluklarının nasıl yok olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Bozulmanın kaynağı ve aslı nedir diye düşünülürse, onun da Allah'ın ilâhî nizamına uymamaktan kaynaklandığı görülecektir. Tabîdir ki, bu bozulma Allah'ın lüt-fettiği doğru imana karşılık olarak; münecimlik, falcılık gibi makbul olmayan uğraşılara rağbetin artmasıyla da ilgilidir.

Dünyadaki her şeyin bir sonu olduğu gibi fezadaki cisimlerin de bir sonu vardır.

Enbiya sûresi 35. âyetinde,

"Küllü nefsin zaikatü'l mevti ve nebluküm bi's şerri ve'l hayri fitneten ve ileyna türce'un "

"Her nefis ölümü tadacaktır ve biz onları bir imtihan olarak şer ve hayır ile sınarız ve bize rücû ederler" buyrulmaktadır.

Bütün din kitaplarında ve eski uygarlıkların pek çoğunun destanlarında kıyametten bahsedilmiştir, fakat bugüne kadar dünyadaki kıyamet tabirleri ile kastedilen

bir takım yoldan sapmış kavimlerin helâkına rağmen dünyadaki nizamın bozulmadığı vakidir. Bugün ise dünyada umumi nizamın bozulduğu görülmektedir. Bitki ve hayvan türlerinin, suyun, havanın vb. gibi elementlerin azaldığı ve bozulduğu müşahede edilmektedir. Nesli tükenen bitki ve hayvan türlerinin yerine yenileri gelmektedir.

Allah tarafından yaratılan varlıklar içinde insan en üstün makamdadır.

Tin sûresi 4. âyetinde,

"Lekad halaknel insane fîy ahseni takvîm"

"Hakikaten insanı ahsen-i takvîm (en güzel bir kıvamda) içre halkettik" buyrulmaktadır.

Bütün varlıklar insana nazire olarak yaratılmıştır. Her şey insana müsahhar kılınmıştır. Allah, insan varlığının ihtiyaçları için diğer varlıkları halkeylemiştir. Bu âlemdeki bütün varlıkların varlık sebebi olan insanın yozlaşmış olması diğer varlıkları da lüzumsuz hâle getirmektedir.

İsra sûresi 70. âyetinde,

"Ve lekad kerremna beniy Âdeme ve hamel-

***nahüm fiy'l berri ve'l bahri ve rezaknahüm
mine'l tayyibati ve faddalnahüm alâ kesiyrin
mimmen halakna tefdıylâ***

**"Ve andolsun Benî Âdem'i mükerrerem kıldık
ve onları karada ve denizde taşıdık ve ken-
dilerini tayyibattan rızıklandırdık ve onları
halkettiklerimizin ekserisi üzerine bir fazi-
letlendirme ile tafdil eyledik"** buyrulmakta-
dır.

İnsanın bozulmasıyla, Allah'ın insan için yaratmış olduğu varlıkların bir geçerliliği kalmamaktadır. Bir misal olarak; suni tatlandırıcıların kullanılmasıyla insanların bala ve doğal şekerlere ihtiyaçlarının azalması, balın bozulması ve bal yapmak için vahiy alan arıların kendi kendilerini imha etmesi neticesini doğurmuştur. Yerkabuğunda, atmosferde, tabiatta, uzay sistemlerinde ve sey-yarelerin hareketlerinde bozulmalar olduğu tespit edilmektedir. Bütün bunlar Allah'ın ilâhî programını değiştirmesinden, yani İnkılab-ı Kebir'e âlemleri hazırlamasından kaynaklanmaktadır.

Bütün din kitaplarında kıyamet konusuna dikkat çekilmiştir. Yani dünya hayatının başlangıcı ve nihayeti olan bir yer olduğu, insan için ebedi bir vatan olmadığı ifade edilmiştir.

Mü'min sûresi 39. âyetinde,

"Ya kavmi innema hazihî'l hayatü'd dünya meta' ve inne'l ahirete hiye darü'l karar"

"Ey Kavmim, muhakkak ki bu dünya hayatı bir metadır. (geçici yer) Ve muhakkak ki ahiret, o dar-ü'l karardır. (karar yurdu)" buyrulmaktadır.

Kıyameti bugünkü toplumlar eski tarihlerde cereyan eden olayları temel alarak ifade etmeye çalışmaktadırlar. Ancak o zamanın teknolojisi ve anlayışıyla bugünün teknolojisi ve anlayışı arasında çok büyük fark vardır. O anlayışın bugün tatbik olması mümkün değildir. Bu noktaya istinaden Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de kıyametin zamanını açık olarak ifade buyurmamıştır.

Lokman sûresi 34. âyetinde,

"İnnallahe indehu ilmu's saati..."

"Muhakkak Allah'tır...(kıyamet) saatinin bilgisi Hû'nun katındadır..." buyrulmaktadır.

Allah'ımız böyle buyurduğu halde, bugün kıyamete tarih ve saat verilmektedir.

Geçmiş zamanlardaki yorumları bugüne taşımak da tutarlı olmaz. Çünkü her zamanda Rabbimizin arzuları daha ileri olacaktır. Mademki esas olan terakkidir, o halde Rabbimizin daha ileri arzularına dikkatli olmak icap etmektedir.

Bugüne kadar kıyamet konusu pek çok şekilde ifade edilmiş ve anlatılmıştır. Her zaman için o zamanın manevî gönlünde zuhur eden açılmaya göre kıyameti değerlendirmek icap eder. Her zaman diliminde o gönülde zuhur eden Allah'ın tecellisine göre bir kıyamet tarifi vardır. Bu, Rabbimizin; "**Her insan topluluğunu imam-ları ile davet ettiğimiz gün**" (*İsra 71*) âyetinde buyurduğu hakikate istinaden tatbik olunmaktadır.

Bütün tarifler birer anlatımdır. Kur'an-ı Kerîm âyetlerinin her zamanın "**İnsan**"ı tarafından yorumlanması doğru olandır. O zamanın insanının yorumu, o zamana hitap etmektedir.

Geçmiş zamanlarda günah olan bazı hususlar, bugün günah olarak kabul edilmemektedir. Bu takdirde günah-sevap anlayışı da her zamana göre değişmektedir.

Eskiden yapılan kıyamet ile ilgili tarif ve anlatımların bugünkü maddi ve manevî terakkiye uygunsuzluk gösterdiği anlaşılmaktadır. Geçmiş devirlerdeki uygarlıklarda görülen tanrı tasvirleri ve benzeri putperest uygu-

lamalar ne kadar hayal ise, çağımızdaki yüksek teknolojinin verdiği "**her şeyi bilirim**" fikriyatı ile milyarlarca ışık yılı uzaklıktaki seyyareler hakkındaki hesaplamalar ve tanımlamalar da o kadar hayal görünmektedir.

Kıyametin tabiat olaylarına göre değerlendirilmesi hata olur. Bugün teknoloji ile tabiat şartları dahi değiştirilebildiğine göre kıyameti tabiat olaylarına bağlı sayarak sınırlandırmak eksiklidir. Zahir insanların yapmış oldukları kıyamet değerlendirmeleri dünyevî kalmakta ve akla dayanmaktadır. Kıyametin şartları yahut kıyamet alâmetleri adı altında yapılan tanımlamalar dünyaya aittir. Tabiat olaylarını kıyamet olarak değerlendirmek eksiklidir.

Bugün dini inkâr eden ancak din kitaplarındaki kıyamet tasvirlerini gerek kitaplarında gerekse çekilen filmlerinde ısrarla anlatan kimseler vardır. Oysa Kur'an-ı Kerim'de kıyamet ile ilgili pek çok açıklamalar vardır ve Kur'an'ın haber verdiği birçok olaylar zamanımızda müşahede edilmektedir.

Hz. Peygamberimiz (s.a.v) Allah'ımızın tertib-i ilâhîyesinde son gelen peygamber olmasından dolayı O'nun zuhur etmesinden sonra Ashâb-ı Kirâm ve birçok kimse kendisine '*kıyamet ne zaman*' diye sorarlardı.

Nitekim A'raf sûresi 187. âyetinde,

"Yes'eluneke anissa'ati eyyane mürsaha kul innema ilmüha inde rabbiy lâ yücelliyha li-vaktiha illâ hüve..."

"Sana 'es Saat'ten soruyorlar 'ne zaman çatacak?' diye. Muhakkak ki onun ilmi Rabbin indindedir, de. Onu vakti geldiğinde illâ 'Hüve' tecelli ettirir" buyrulmaktadır.

Yani İnkılâb-ı Kebir ('Kıyamet' ile 'İnkılâb-ı Kebir' aynı anlamda anlaşılmalıdır. Kur'an'da bahsedilen, "**Yevm-i Kebir / Büyük Gün**" İnkılâb-ı Kebir'i işaret etmektedir) velâyet ile tecelli edecektir. Çünkü velâyet '**Hüve**'den görünen gönül noktasıdır. Allah'ın bütün varlıklara hitabı da Âdem ile olmuştur. O halde Allah'ın **İnkılâb-ı Kebir** arzuyu ilâhîsini, yani isimlerin tebeddülâtını (değişme) o zamanın **Âdem**'i tarafından tefhim (bildirme) edileceği açıkça görülmektedir.

Geçmiş devirlerdeki kıyametlerin zuhur etmesi nasıl insandaki bozulmanın bir neticesi olarak tahakkuk ediyorsa, İnkılâb-ı Kebîr tatbikatının ortaya çıkması da Allah'ımızın arzuyu ilâhîsi ile yine insanın bozulması sebebiyle olacaktır. İnkılâb-ı Kebir beyanı velâyetten, yani **Zamanın İnsanı**'ndan zuhur edecek ve **esfele safilin** tatbikatının nihayetini bildirecektir.

Dinî araştırmalarda kıyametin '*ne zaman kopacağı*' ile ilgili çalışmalar vardır, ancak; '*neden kıyamet ko-*

pacak' tarzında bir araştırma yoktur. Daha çok, kıyameti herhangi bir olaya bağlama gayreti vardır. Kıyamet hakkında yazılan senaryolara inanmak pek geçerli değildir. Nitekim bazı insanlar kıyameti Hz. İsa'nın gelmesine bağlamışken, bazı insanlar da başka başka olaylar beklemektedirler. Peki, bütün bunlar olmazsa kıyamet kopmayacak mıdır? Hâlbuki kıyamet Allah'ın programının bir neticesidir.

İnsanların kıyamet tasavvuru kendi makamları ölçüsünde olmaktadır. Ancak manevî noktadan bakıldığında bu tatbikatın nasıl zuhur edeceğinden ziyade neden zuhur edeceği üzerinde durulmalıdır.

Geçmiş devirlerdeki kıyamet tasvirleri o zamanki kudret anlayışına göre yapılmıştır. Kudret anlayışındaki değişimler ile birlikte kıyamet tasvirleri de değişmiştir. Bugüne kadar beklenen elinde kılıç, beyaz ata binmiş ve tüm dünyayı Müslüman etmeye memur olduğu vehmedilen '**Mehdi**' ve '**İsa**' anlayışı bugün için ne kadar geçerlidir?

Geçmiş peygamberlerde zuhur eden kıyamet tatbikatları, o peygamberlerin getirmiş olduğu ilâhî ilme itiraz vaki olunca vücûd bulmuştur. O zamanlarda tabiatta ve diğer varlıklarda herhangi bir bozulma olduğu için değil, muhtelif insan topluluklarında meydana gelen bozulmaların neticeleri olarak kıyametler zuhur etmiştir.

Nitekim Hûd sûresi 57. âyetinde,

"Fein tevellev fekad eblağtüküm ma ürsiltü bihi ileyküm ve yestahlifü rabbiy kavmen ğayreküm ve la tedurrunehu şey'a inne rabbiy ala külli şey'in hafiyzun"

"Artık eğer yüz çevirerseniz, andolsun ki ben sizlere irsal olduğumu tebliğ ederim ve Rabbim sizlerin gayri bir kavmi halife eylemek ister. Ve siz 'Hû' ya hiçbir şey ile zarar veremezsiniz. Muhakkak ki Rabbim her şeyi muhafaza edicidir" buyrulmaktadır.

Hz. Muhammed (s.a.v) deki hususiyetleri (âlemlerin peygamberi) ihtiva eden bir peygamber irsal olunmadığı için İnkılâb-ı Kebir tatbikatı söz konusu olmamıştır. Son peygamber Hz. Muhammed (s.a.v) "**Benden sonra fitneler zuhur eder,**" (*Ramuz*) buyurarak kendisinden sonra her an kıyameti bekleyenlere, gelecek olanın kıyamet değil, İnkılâb-ı Kebir olacağını işaret etmiştir.

Hz. Muhammed (s.a.v) in son peygamber olması hasebiyle kıyamet olarak beklenenin İnkılâb-ı Kebir olarak isimlendirilmesi daha doğru olacaktır. Hz. Muhammed (s.a.v) bu programın nihayet bulup rahmete erileceğini bildirmiştir. Aksi halde bu tatbikat ilânihâye devam edebilirdi.

Esasında Peygamberimiz ile birlikte İnkılâb-ı Kebir tatbikatı başlamıştır. Ancak bu tatbikatın dünyada zuhur etmesi belirli bir zaman almaktadır. Peygamberimizin zuhurundan beri on beş asır geçmiştir, ancak on beş asır esfele safilin âleminin milyonlarca seneyi aşan zamanı içerisinde çok kısa bir süre olsa gerekir.

İnsanlar günümüzde kıyamet hakkındaki tahminlerini bilimsel temellere oturtmak amacıyla astroloji ve benzeri kelimeleri kullanmaktadırlar. Ancak kıyamet ile ilgili olarak bugüne kadar yapılan tahminlerin gerçekleşmediği de aşikârdır.

Geleceğe yönelik yapılan kıyamet senaryoları da gerçekleşmemiştir. Çünkü yapılan değerlendirmeler dünya şartlarına göre yapılmıştır. Esfele safilin âleminin kıyameti olan İnkılâb-ı Kebir, dünya şartlarına göre değerlendirilemez. İnkılâb-ı Kebir, bütün âlemlerdeki şartların değişmesini işaret etmektedir.

Geleceğe yönelik yapılan kıyamet tasvirleri hayal gibi görünmektedir. Hatta bir kısım din araştırmacılarının "**kıyametin şartları**" adı altında kıyamet tanımlamalarına varan değerlendirmeleri de hayal olsa gerektir. Her şeyi akıl ve tabiat olayları ile açıklamak isteyen dünyevî görüş sahipleri, Kur'an'daki kıyamet tasvirlerini kendilerine göre tefsir etmeye kalkışmaktadırlar ki, bunun gerçekle alâkası olmasa gerektir.

Allah'ın tatbikatını tam olarak bilmek mümkün değildir. İnsanlar tahmin ve hayalleri bırakıp Allah'ın arzu ve şartlarını yerine getirmelidir.

Bugüne kadar kıyamet ile ilgili yazılan kitaplarda pek çok tahmin ve tasvirler yapılmıştır. Bu tasvir ve anlatımlarda en ince teferruatlar da ifade edilmiştir. İstikbalden bahsedilirken mutlaka ince detayların bir araya getirilerek ifade edilmesi ne kadar doğrudur? Gaib meçhuldür; gelecek ve geleceğin detayları yalnızca Allah'ımızın yedd-i kudretindedir.

Kur'an âyetleri ve Peygamberimizin sözleri incelendiğinde ise her şeyin yerli yerine oturduğu görülmektedir. O halde insanların kendi aralarındaki münakaşaları bırakıp Allah'ın ve peygamberinin sözlerine daha dikkatli olmaları icap etmektedir.

Bugüne kadar gerek dünyamızda gerek uzaydaki seyyarelerde mevziî ve lokal olarak kıyametler olmuştur. Bunlar daha çok o yerde olanların terakkisi içindir. Çünkü Allah'ın bir programı vardır. Bu programın yerine gelebilmesi için insanların belirli bir idrak ve anlayış içinde olması icap etmektedir.

İnsanlar son zamanlarda, *'Dünyada birçok kıyametler oldu, bu sefer de kıyamet olur, ama insanlar ve dünya devam eder'* diye düşünmektedirler. Ancak bu sefer olacak olan kıyamet, **'İnkılâb-ı Kebir'**dir.

Sevgili Efendimiz bir Cuma hutbelerinde; **"Hiç şüphe yok ki, bu dünya hayatı sizler için yaratılmıştır ve sizler de ahiret için yaratılmışsınızdır. Varlığım kudret elinde olan Allahû Teâla'ya yemin ederek söylüyorum ki, ölümden sonra artık bir zorluk yoktur. Dünya hayatından sonra da başka bir dünya hayatı yoktur. Ölümden sonra sadece cennet ve cehennem hayatı vardır. Ben bu sözleri söylüyor ve gerek kendim için, gerekse sizler için Allah'tan mağfiret talep ediyorum"** buyurmuşlardır.

Ta Ha sûresi 15. âyetinde,

"İnne's sa'ate atiyetün ekadu uhfiyha litüca küllü nefsin bima tes'a"

"Muhakkak 'saat' gelecektir. Neredeyse her nefis sa'y ettiği için karşılığını bulsun diye onu gizlerim" buyrulmaktadır.

Hz. Fâtîme Vâlidemiz, **"Günün öyle bir saati vardır ki, o saatte dua makbul olur"** buyurarak güneşin batış saatini ifade ve işaret etmiş olabilir ki, o saat ***Hatmül Velâyet*** zamanını işaret etse gerekir.

Maneviyat ve maddiyat dengeli bir şekilde gitmektedir. Ancak son zamanlarda maneviyatın yaşama göre

çok ileri gittiği görülmektedir. Bu, yeni bir yaşamın hazırlığı anlamına da gelmektedir.

Bugünkü maneviyattaki hususiyetlerden birisi de manevî hallerini belirleyememiş zümrelerin durumunun Rabbimizin lütfettiği ilâhî beyanlar ile sarahat kazanmasıdır. Yani belirli bir yaşa gelmiş olan insanlar '**ikrar**'ı kabul edecekler, yoksa '**inkâr**'ı tercih edecekler, bu meydana çıkacaktır.

Hatmül Velâyet'in zuhuru ile insan zümrelerinin mevkileri de belirgin hâle gelmektedir.

Her şeyin zamanı gelince fâni olduğunun idrakine varabilmesi için bir değişiklik icap eder. İşte Rabbimizin kendi ilâhî programı icabı bu değişikliğin gerçekleşmesi gerekmektedir. Bunun için Rabbimiz, insanların yaşam tatbikatının olduğu bu âlemi, yani esfele sâfilin olarak ifade edilen âlemi kaldırarak, insan için yepyeni bir yaşamı arzu buyurmaktadır. Bununla beraber, bu varlıkların ilâhî âleme intikali ile ilâhî âlemde de yeni arzularının, yeni bir düzenin olacağı Kur'an-ı Kerîm'de bildirilmektedir.

Bu âlemde yaşayan inançlı insanlar ilâhî âlemde nasıl bir yaşamla karşılaşacaklarını bilmemektedirler. Ama ilâhî âlemdeki yaşama kesin inanmaktadırlar. Gerçek iman da görmeden yapılan ikrar ve tasdik olsa ge-

rektir. Bir de, "**mûtu kable en temûtu / Ölmeden önce ölünüz**" sırrına erip de, ilâhî hakikate varmış olanlar vardır. Bu da Allah'ımızın ilâhî tertibi içindedir.

Bu kitapta **Kıyamet** ile **İnkılâb-ı Kebir**'in çok farklı tatbikatlar olduğu açıklanmıştır. Kıyamet ile İnkılâb-ı Kebir farklı anlamlar ihtiva etmektedir. Kur'an'da bahsedilen "**Yevm-i Kebir / Büyük Gün**" İnkılâb-ı Kebir'i işaret etmektedir. Kıyamet kelimesi ise birçok anlamda kullanılmaktadır. **İnkılâb-ı Kebir Allah'ın büyük bir tebeddülât arzusunun ve ilâhî âleme geçişi de işaret etmektedir.**

Kişinin ölümü onun kıyametidir. Yine dünya üzerinde pek çok devirler geçmiş, birçok kavimler helâk olmuştur. Geçmiş kavimlerin kıyametleri de o ilâhî günde İnkılâb-ı Kebir ile birleşecektir. Yani kavimlerin kıyametlerinde helâk olanlar İnkılâb-ı Kebir ile mahşer meydanına haşrolunacaklardır. Geçmiş kavimlerin helâk olmaları da kıyamet kelimesinin ifadeleridir. İnkılâb-ı Kebir ise, tamamen ilâhî kudretin bir arzusudur. Ruhî bir tatbikattır.

Kıyamet dünyevî bir olaydır, cismaniyete aittir. İnkılâb-ı Kebir, **Ruh-u İlâhî**'nin bir tebeddülâtıdır. Madem ki Ruh-u İlâhî'nin bir tebeddülâtıdır, o takdirde zevkler ve neşeler de değişecektir. Âlem-i ilâhî'deki zevkler ve neşeler dünya ile mukayese edilemez bir güzellikte olacaktır.

Rabbimizin, "**büyük gün**" olarak bahsettiği İnkılâb-ı Kebir, Kur'an da pek çok isimlerle ifade edilmiştir. Bugün için ileri teknoloji ile feza incelendiğinde peygamberimizin büyük gün için bildirdiği olayların cereyan etmeye başladığı görülmektedir.

'**Yevm**' bir mânâda devir anlamına da gelmektedir. Yani artık esfele safilin tatbikatının nihayete ereceğini ve yeni bir devrin başlayacağını bildirmektedir. Bu bilgiyi ilk defa ifade eden Hz. Süreyya; "**İnsanların beklediği gibi bir kıyamet kopmaz. Kıyamet devirleri geçmiştir. Bundan sonra zuhur edecek olan İnkılâb-ı Kebir'dir**" buyurmuşlardır.

"**İnkılâb-ı Kebir**," sadece dünyanın değil, fezanın ve hatta daha ileri olarak "**esfele safilin**" âleminin kıyametidir. Bugüne kadar dünyada yaşanan helâk olaylarını kıyamet, bütün esfele safilin âleminin helâkını ise İnkılâb-ı Kebir olarak değerlendirmek icap eder. İnkılâb-ı Kebir bu hayatın yeni bir hayata tebdil olunmasıdır ki, bu tamamen Allah'ın arzusudur ve onun programı içinde cereyan edecektir.

Kur'an'daki o büyük günde meydana gelecek olan yıldızların dökülmesi, güneş ve ayın bir araya getirilmesi, semanın yarılması, yıldızların ışığının söndürülmesi ve güneşin dürülmesi tatbikatlarının İnkılâb-ı Kebir'e işaret ettiği anlaşılmaktadır.

İnkılâb-ı Kebir konusu asliyeti itibariyle tebeddülât, yani büyük bir değişimin ifadesi olsa gerektir. İnsan bütün varlıklara nazire olarak yaratıldığına göre, insanın bozulması ile birlikte bütün varlıkların bozulacağı hakikattir. Bu bakımdan, âlemlerde en büyük inkılâp, insanın yaratılması olarak düşünül­düğü zaman, Allah'ımızın insan varlığındaki yenilemeyi arzu buyurduğunda meydana gelecek tebeddülâtın ismi de, "**İnkılâb-ı Kebir**" olsa gerektir. Bu tebeddülatta yalnız dünyamızı düşünerek karar vermek doğru olmaz. Çünkü vücutta birlik vardır. Bu durumda sadece dünya ve güneş sistemimizin tebdil olması değil, bütün güneş sistemlerinin, galaksilerin, kısaca esfele sâfilin olarak değerlendirdiğimiz bu varlık âleminin yeni bir şekle tahvil olacağı muhakkaktır.

Allah'ımız kullarına birçok hasletler vermiştir; ancak kul zannediyor ki, Allah'taki bütün hasletler kendisinde vardır. Hâlbuki o büyük günde meydana gelecek tebeddülattan sonra Allah'ın zuhur bulmamış namütenahi arzularının ve isimlerinin tatbikatı da görülecektir.

Bütün varlıklar Allah'tan hâsıl olmuştur. Allah'ımız kendinden halkettiği ve varlık neşesi tattırdığı bütün varlıkları o büyük günde yine kendisinde cem eyleyecek ve yeni bir arzu ile yeni bir yaşam başlayacaktır. Kur'an'daki cennet tarifleri ile cennetlerdeki yaşamın dünya yaşamının çok fevkinde olduğu ve Allah'ımızın yepyeni arzularının cennetlerde tatbikata gireceğine işaret edilmiştir.

Bugün nâs, İnkılâb-ı Kebir'i dünya yaşamındaki anlayış ve idrak ile değerlendirep bilmeye çalışmaktadır. Hatta bu büyük inkılâbı insanların eskiden beri olagelen nizam içinde âhirete intikali şeklinde, yani kişilerin kıyameti olarak değerlendirmektedirler. Bir başka kısım insanlar da, eski medeniyetlerin gelip geçtiğini ve bunun da aynı şekilde devam edeceğini, dünyanın yerinde kalacağını ve yaşamın devam edeceğinde birleşmektedirler.

Kur'an'da dünya hayatının geçici olduğu bildirilmektedir. İnkılâb-ı Kebir'i kıyametten ayırt etmek lâzımdır. Bugün insanlarda kıyamet arzusu vardır. Son zamanlarda kıyametten sürekli bahsedilerek adeta çağrıldığı görülmektedir.

İnkılâb-ı Kebir'i yaratılana göre değil, yaratana göre değerlendirmek icap eder. Madem ki dünyanın ve esfele safilin âleminin son bulmasından bahsediliyor, o halde sonu başa, yani nihayeti ilk yaratılışa göre değerlendirmek icap eder. Yaratılış da Allah'a ait olduğuna göre İnkılâb-ı Kebir'in Allah'ın bir arzuyu ilâhîsi olduğu aşikârdır.

Allah'ımız namütenahidir; İnkılâb-ı Kebir'i bu idrak ile değerlendirmek ve Allah'ımızın ilâhî nizamı içinde bu tatbikatı mütalaa etmek yerinde olur. Bu kitabın amacı kıyamet günü hakkında tahminler yapmak değil,

ilâhî yaratıcının Kur'an'da ve Peygamberimizin hadislerinde bildirmiş olduğu hakikatleri açmaktır. İlk yaratılış, Allah'ın velâyet arzusu ile meydana gelmiştir. Bugün velâyet konusunda da hitam noktasına varıldığı görülmektedir. Ancak tatbikat arzusu Allah'a aittir. Bu kitapta işte bu İnkılâb-ı Kebir konusu anlatılmaya çalışılmıştır. Kitabın bazı bölümlerinde var olan tekrarlar ise konunun değişik açılardan anlaşılması için yazılmıştır.

Huve't-tevfiku'r Refîk
ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

ANTİK UYGARLIKLARDA KIYAMET ANLAM VE TASVİRLERİ

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Dünyanın ve insanın yaratılışı ve sonu ile ilgili kültür ve anlayışların bir neticesi olarak çok değişik anlamlar ve ifadeler bulunmaktadır. Dünyada birçok kıyametler olup bitmiştir. Yeraltındaki fosillerde yeryüzünün pek çok defa alt üst olduğunun işaretleri vardır. Yine Kur'an'da anlatılan *Nuh Tufanı*, *Ad*, *Semûd* ve diğer pek çok kavimlerin helâk edilmesi de birer kıyamettir; artık beklenen ***İnkılâb-ı Kebir***'dir.

Dünya tarihine baktığımız zaman eski dönemlerdeki medeniyetler ile *Atlantis*, *Mu* gibi medeniyetler dikkat çekmektedir. Bu medeniyetlerin kaybolduğu bellidir. Bu medeniyetlerin dünya yaşamı itibariyle binlerce sene öncesinde var oldukları söylenmektedir.

Yunus sûresi 13. âyetinde,

***"Ve lekad ehlekne'l kurune min kabliküm
lemma zalemu ve caethüm rüsülühüm bi'l
beyyinati ve ma kânu liyü'minu kezalike
necziy'l kavme'l mücrimiyn"***

"Ve andolsun sizlerden önce zulmettikleri ve resûlleri kendilerine beyyineler ile geldiği ve iman etmemiş oldukları için, nesilleri helâk eyledik. İşte mücrimler kavmine böyle karşılık veririz" buyrulmaktadır.

Bugünkü medeniyetlerin kökeni hakkında yapılan araştırmalar, bütün zorlamalara rağmen beş-on bin sene-yi geçmemektedir. Hâlbuki arkeolojik araştırmalarda çok daha eski devirlere ait insan izlerine rastlanılmaktadır. O halde dünyada nice kıyametlerin koptuğu anlaşılmaktadır. Bunlar dikkate alınırsa, kıyamet olayının eskiden günümüze kadar tekerrür ettiği görülmektedir.

Antik uygarlıklar zamanımıza nispet edildiğinde, hangi teknolojik noktalarda olduklarını bilemiyoruz. Ancak Maya medeniyeti ve eski Mısır medeniyeti araştırıldığına ileri bir teknolojik seviyede oldukları, bilhassa astronomi ve benzeri ilimlerde son derece ileri oldukları müşahede edilmektedir. Buna rağmen manevî anlayışta eksik oldukları da görülmektedir. Bunlar dünya tatbikatında Allah'ın nizamına dikkatli olmadıklarından helâk edilmişlerdir.

Eski medeniyetlerin astronomi ile ilgili yapmış oldukları hesaplamaların bugünkü teknik hesaplar ile uyduğu görülmektedir. Bu durumda fezada bir kıyamet olayının vuku bulmadığı anlaşılmaktadır.

Manevî görüşlerin yanı sıra materyalistlerin ifade ettiği bazı görüşler de vardır. Materyalistlerin üzerinde durduğu husus insanların maymundan türediği ve tabiatın evrim sonucunda insanı milyonlarca yıl içinde bugünkü noktaya getirdiğidir. Buna mukabil dünya üzerinde yaşayan bugünkü insanların mazisinin o kadar eski olmadığı görülmektedir. Hz. Âdem ile başlayan insan macerasını 10-12 bin yıl gibi rakamlarla ifade edenler olmuştur.

Bu arada manevi olarak değerlendirilmeye kalkıldığında, kıyamet tarifinin de şöyle bir anlatımı yapılmaktadır: Dünya üzerinde birçok medeniyetin zaman içerisinde gelip geçtiği, yok olduğu bilinmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de Tevbe sûresi 69. âyetinde,

"Kelleziyne min kabliküm kanû eşedde min-küm kuvveten ve eksere emvalen ve evlâden festemte'u bihalâkîhim festemta'tüm bihalâkîküm kemestemte'alleziyne min kabliküm bihalâkîhim ve hudtüm kelleziy hadu ülâike habitat a'malühüm fiyddünya vel'ahireti ve ülâike hümülhasirune"

"Tıpkı sizden öncekiler gibi... Kuvvet bakımından sizden daha şiddetli, mal ve evlâd bakımından da daha çoktular. Ama onlar

kendi nasipleri ile metalanmak istediler. Sizler de kendi nasiplerinizle metalanıyorsunuz. Sizden öncekilerin kendi nasipleri ile metalandıkları gibi. Ve siz de onların lâfa daldıkları gibi lâfa daldınız. Böyleleri... Onların amelleri dünyada ve âhirette boşa çıkmıştır. Ve böyleleri... Onlardır hasrette kalanlar" buyrulmaktadır.

Kıyameti herhangi bir kişiye veya dünyevî bir olaya bağlamak doğru olmaz. Çünkü kıyamet doğrudan doğruya âlemleri yaratan ilâhî kudrete sahip olan Rabbimize aittir.

Hz. Muhyiddin-i Arabi eserlerinde yeryüzünden pek çok Âdem devrinin geçtiğini bildirmektedir. **Fütûhat-ı Mekkiye** kitabında şöyle bir tatbikat yaşadığını yazmıştır: "**Bir kimsenin rüyasında gördüğü gibi, Allah bana yüzlerini tanımadığım bir gurup insanla birlikte kendimi Kâbe'yi tavaf ederken gösterdi. İlk mısraını hatırlamadığım bir şiiri ezberden okuyorlardı:**

***"Yıllarca sen tavaf ettikçe biz tavaf ettik
bu evin etrafını hep birlikte her birimiz"***

Bu insanlardan birisi tanımadığım bir isimle kendini tanıtip bana: "*Ben senin soyundan atalarından biriyim*" dedi. "*Öleli kaç yıl oldu*" diye

sordum. **"40 bin yıldan çok daha uzun bir süre" dedi. "Ama" dedim, "Âdem (a.s) bu kadar yıl önce yaşamıyordu." Şöyle dedi: "Hangi Âdem'den bahsediyorsun? Sana yakın olandan mı yoksa diğerlerinden mi" O zaman Peygamber(s.a.v.)' in şu hadisini hatırladım: "Allah yüzbin Âdem yaratmıştır..."** buyurmuştur.

Her peygamber dünya üzerinde bir devirdir. Hz. Âdem gelmiş onun devri hüküm sürmeye başlamış, Hz. Şit gelmiş ve onun devri başlamıştır. Bu devirlere bakıldığında Hz. Âdem ile başlayan bu tatbikatın bugünkü zaman anlayışı ile bağdaşmadığı görülmektedir. Her peygamber için bir devir geçmiştir. O peygamberin neşesinde ve zevkinde olan insanlar kendi devirlerinde kıyam olmuştur.

Dünyada peygamber anlayışının yerleşmesi kolay olmamıştır. Hz. Nuh zamanında, insanların anlayışında bir değişiklik olması icap ediyordu. İnsanların peygamber ile yaşamasını öğrenmesi gerekiyordu. Hz. Nuh ile yeni bir yaşam, peygamberin zuhurundan kaynaklanan yeni bir anlayış gelmiştir. Onun için Hz. Nuh'a ikinci Âdem de denilmektedir. Nuh tufanı manevî olarak '**erbain**' dönemini de ifade etmektedir. Kırk gün sonra, **"Ey Arz! suyunu em ve ey Semâ! yağmuru kes emr-i ilâhîsi geldi. Ve su çekildi ve emir kaza olundu ve (gemi) Cûdi üzerine yerleşti.**(Hud 44)

Bugünkü tarih bilimi birçok hususu tam mânâsı ile açıklayamamaktadır. Bulunan kalıntıların bir kısmı eskiden doğru kabul edilen bilgileri tamamen veya kısmen değiştirmektedir. Bu da gösteriyor ki, tarih biliminde kesinlik hiçbir zaman mümkün olmamaktadır. Onun için tarih anlayışının da temelden değişmesi icap etmektedir.

Arkeolojik buluntular her geçen zaman içinde, o zamanın anlayışına göre değişik bir şekilde yorumlanmaktadır. Dünya ve içindeki varlıklar canlıdır ve her şey zamanı gelince canlılığını yitirir. Yaşama ait teferruatların sanki büyük bir olaymış gibi tetkiki biraz fantastik olmaktadır. Tarihi olaylar değerlendirilirken aslında tahminlere ve yorumlara dayalı bir anlayış olduğu görülmektedir.

Rahman sûresi 29. âyetinde,

"Külle yevmin hüve fiy şe'n"

"Hüve her gün bir şendedir" buyrulmaktadır.

Bu hâl sadece dünya yaşamı için değil, bütün âlemler için de böyledir. Beşeriyetin dünya yaşamındaki terakkisi anlatılırken, *'Taş, Bakır, Tunç ve Demir devri yaşanmıştır ve insanlar bu aşamalardan geçerek bugünkü teknolojik seviyeye ulaşmıştır,'* denilmektedir. Halbuki ilk insan olan Hz. Âdem yeryüzüne cennetten gelmiş-

tir. Yani tekâmülün en yükseğinden yeryüzüne gelmiştir. Ve cennet yeryüzünde terakki eden insanın ahirette ulaşabileceği yüksek bir makamdır. Hz. Âdem cennetten geldiğine göre zaten müterakki bir noktadaydı. Hz. Âdem cennetten geldiğinde mağarada mı yaşadı? Tabî ki hayır. Allah, Âdem'i maddi-manevi en güzel rızıklarla dünyaya göndermiştir.

Kâbe'yi ilk defa inşâ eden Hz. Âdem olduğuna göre, Hz. Âdem'de bir çok bilgilerin var olduğu aşikârdır. Kâbe'yi inşa eden için mağarada yaşamıştır demek biraz tuhaf olmaktadır. Bugün dünyada mağarada yaşayan insanlar yok mudur? Elbette vardır. Taş devirlerinden önce de yeryüzünde yaşam olduğu âşikârdır. Bugün tarih bilimi medeniyeti 10-15 bin yıla sığdırmaya çalışmaktadır. Ancak bu tarih anlayışının gerçeği yansıtmadığı yavaş yavaş gün yüzüne çıkmaya başlamıştır.

Allah insanı **ahsen-i takvim** üzere halkeylemiş ve bir nebze rızıklanmak için esfele sâfiline göndermiştir. Bu da gösteriyor ki, Hz. Âdem mağarada yaşamamış, tam tersine medeni bir hayat sürmüştür. Hz. Âdem cennette en yüksek şekilde yaşam sürdürmüştür. bu husus düşündürücüdür. Ondan gelen nesiller de bu terakkiyi sürdürmüştür. Zaten ilk medeniyetler peygamberlerin zühur ettiği topraklarda neş'et etmiştir. Aslolan Allah'ımızın nizamına uygun olarak hareket etmektir.

Maide sûresi 87. âyetinde,

"Ya eyyühelleziyne amenu lâ tüharrimu tayyibati ma ehalallahü leküm ve lâ ta'tedû innallahe lâ yuhıbbülmü'tediyne."

"Ey iman edenler Allah'ın sizlere helâl eylemiş olduğu tayyibatı (temiz şeyleri) kendinize haram kılmayın ve haddi aşmayın. Muhakkak ki Allah haddi aşanları sevmez" buyrulmaktadır.

Ancak nâs yeryüzünü ifsad edecek derecede kirlenmiştir. Dünya her zaman için kendisini yenileyip temizlemektedir, fakat bugünkü bozulma ve kirlenme dünyanın altından kalkabileceğinin çok üzerindedir.

Yapılan arkeolojik araştırmalarda buluntuların yaşını ortaya çıkarmak amacıyla tatbik edilen Karbon 14 (C 14) yöntemi neticesinde insana ait eşyaların çok eski devirlerde kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Bu durum dünyanın tufandan çok önce de birçok devirler geçirdiğini göstermektedir. Yani değişik Âdemler ve onların çocukları olan nesiller.

Kur'an eski devirlerde yaşamış olan medeniyetler için tarih vermez, onlar için "**sizden öncekiler**" tabirini kullanır. Ancak Kur'an, eski medeniyetlerin '**iman**' ve

'**inanç**' bakımından evveli ve âkibetleri ile ilgili bilgiler vermektedir.

Taha sûresi 128. âyetinde,

**"Efelem yehdi lehüm kem ehlekna kablehüm
mine'l kuruni yemşune fiy mesakinihim inne
fiy zalike leayatun liüliyy'n nüha"**

**"İskân oldukları yerlerde yürürlerken ken-
dilerinden önce nice nesil tabakalarını
helâk etmemiz onlara hidayet vermez mi?
Muhakkak ki bunda (emir ve nehiy) sahip-
leri için âyetler vardır"** buyrulmaktadır.

Geçmişini bilmek bir toplum için ne kadar yararlıdır? Bugün var olan ileri teknoloji kişilere gurur vermekte ve yaşamı Allah'ın nizam-ı ilâhîyesine göre tanzim etmek yerine, aklî yoldan Allah'ı nasıl inkâr edebiliriz mekrî düşüncesine ve arayışına sürüklemektedir.

Dünya yaşamını mutlaka maddi bir şeye bağlamak ve insanlardaki Allah inancını ortadan kaldırmak amacını taşıyan birtakım kimseler de, "*Dünya yaşamındaki teknoloji bize uzaydan gelmiştir*" demektedirler. Peki, **"Allah dünya dışındaki varlıklara teknoloji ilhamı veriyor da dünya insanlarına neden vermesin?"**

Arkeolojik kazılarda ortaya çıkarılan bazı buluntulara bakılarak bunların ait olduğu zaman diliminde yapılmasının mümkün olmadığı iddia edilmekte ve "*Olsa olsa bunlar uzaydan gelen varlıklar tarafından yapılmıştır*" denilmekte ve insanlar kandırılmaktadır. Neden dünyadaki insanlarda, "*Biz ileri teknolojik ürünler yapmaktan uzağız, uzaylılar bizlerden daha gelişmiş teknolojiye sahiptir.*" anlayışı vardır? Bugün dünya çok ileri bir teknolojiye sahip değil midir? Burada bir atlama vardır.

Bugün tarih bilimi insanlık tarihi için belirli bir zamanı işaret etmekte ve bir zaman aralığı ortaya koymaktadır. Ancak araştırmalar göstermektedir ki, düşünülen bu tarih aralığının çok öncesinde de insan vardır. Bu durum karşısında dünyamızda Âdem'den evvel de başka Âdemlerin devri yaşanmıştır. Bu Âdemlerin devirleri içerisinde de insanların teknolojik olarak çok ileri gitmiş olduğunu düşünmek icap eder. Nitekim eski Mısır uygarlığı ile ilgili olarak bulunan çeşitli arkeolojik buluntularda günümüzde kullanılan çeşitli hava ulaşım araçlarının resmedildiği görülmüştür.

Araştırmalar dünyada birçok Âdem devrinin geçtiği ve bu devirlerin kıyamet olarak neticelendiği hakikatini ortaya çıkarmaktadır. Tahmin edilen dünya yaşamının çok daha öncesinde dünyada yaşam ve insanlar vardı. Bu devirler kendi kıyametlerini yaşamışlardır. Ancak bu devirler ara devirlerdir. **Hatemen Nebiyyin** olan Sevgi-

li Efendimizin zuhuru ile artık Âdem devirleri nihayete ermiştir. Artık bir **kıyamet** tatbikatı değil, **İnkılâb-ı Kebir** tatbikatı olacaktır. Ve bu tatbikat sadece dünyada değil, bütün esfele sâfilinde olacaktır. Rabbimiz o gün için **Yevm-i Kebir** buyurmaktadır.

Âdem'den önce bir şey var mıydı? Sorusuna cevap şöyle söylenir: Âdem'den önce dünyada '**Can Kavmi**' vardı. Antropologların yaptıkları araştırmalar gösteriyor ki, bizim iskelet sistemimize sahip olan varlıkların kökeni yüzbinlerce yıl önceye gitmektedir. Sureta insan olarak görünen bu varlıklar esas itibariyle insan olmayıp "**Beşer-Can Kavmi**" denilen ve kendilerine "**ilâhî ruh**" üflenmemiş varlıklar olsa gerektir.

Hz. Âdem ise ilk defa olarak Kur'an'da; "**Ve nefah-tu fiyhî min ruhî - O'na ruhumdan nefhettim (üfle-dim)**" buyrulan hakikat ile Allah'ın ruhundan halkolunmuş ekmel mükemmel bir varlık olarak yaratılmıştır.

Varlıklar Allah'ın arzusu paralelinde varlık kazanırlar. Yani bir ismi nerede ve ne zaman arzu buyuruyorsa o isim orada ve o zamanda varlık olarak zuhur eder. Allah'ın arzusu varlıklara bağlı değildir; varlıklar Allah'ın arzusuna bağlıdır.

Yeryüzünde hayatın oluşması ile birlikte insan varlığı ortaya çıkmıştır. Allah'ın yaratılan bütün varlıklar içerisinde en müttekâmil varlık olarak insan varlığını tes-

pit ettiği âşikârdır. İnsan'a "**Eşref-i Mahlukat**" denilmesindeki hususiyetlerden birisi de budur.

Bakara sûresi 30. âyetinde,

"Ve iz kale rabbüke lilmelâiketi inniy ca'ılün fiyl'ardı halifeh kalu etec'alü fiyha men yüfsidü fihya ve yesfiküddima'e ve nahnü nüsebbihu bihamdike ve nükaddisü lek kale inniy a'lemü ma lâ ta'lemun"

"Ve hani Rabbin meleklere 'Muhakkak ki ben Arz'da (yeryüzünde) bir halife kılacağım,' demişti de 'Biz seni hamd ile tespih ettiğimiz ve seni takdis ettiğimiz halde sen orada fesat çıkaracak ve kan dökecek bir kimseyi mi orada kılacaksın?' demişlerdi. 'Ben sizlerin bilmediklerinizi bilirim" buyrulmaktadır.

Melekler, meleklik vicdanı ile kendilerine ilham olunan bu sözleri söylediklerinde Allah'ın kendisine halife kılacağını bildirdiği halde yaratılacak varlığın, tıpkı "**Can Kavmi**" gibi yeryüzünde fesat çıkararak ve kan döken bir nesil olacağını zannetmişlerdi. Meleklerin bilmediği hakikat ise başkaydı...

Meleklerin itiraz gibi değerlendirilen bu suali esas

itibari ile bu ilâhî hikmeti öğrenmek istemelerinden kaynaklanmaktaydı. Onların bu suallerine karşılık olarak Allah'ın, "**Ben sizlerin bilmediklerinizi bilirim**" buyurması, bu yaratışta Allah'ın ilâhî bir programının tatbikata gireceğini ve Allah'ın açılmamış birçok isim tatbikatının meriyete gireceğini işaret etmektedir.

Âdem'in yaratılışında başlangıçta zıtlık tatbikatı yoktu. Allah'ın meleklerle hitabından sonra sıfat olan varlıklar zât olan Âdem'e secde etmişlerdir. Böylelikle sıfat olan varlıklar Âdem'e secde ile ondan nasıplendiler. **Allah'ın vahdaniyet-i ilâhîyesi idrak olununca zıtlık ortadan kalkar.**

Batı dünyasının bilim anlayışı insanın maymundan türediğini iddia eden Darwin'i büyük bir deha ve bilim insanı kabul etmiştir. Ancak Darwin'in söylediği mesnetsiz sözlerin boş birer hayal olduğu bugün bütün açıklığı ile anlaşılmıştır.

Bütün âlemler Âdem'e nazire olarak yaratılmıştır. Hiçbir insan bir diğerine benzemediğine göre âlemler de birbirlerine benzemez.

Teoloji ile ilgili yapılan araştırmalarda hep maddi yönden bir ispat arayışının hâkim olduğu görülmektedir. Bu araştırmalarda dini mabetler ve semboller ön planda tutulmaktadır. Bu durum dini inancı maddiyata bağla-

mak gibi makbul olmayan bir anlayışı doğurmaktadır. Bu maddi delilleri kendilerine ölçü alan kimseler peygamberlerin gerçekten yaşayıp yaşamadığı hakkında maddi delil bulamayınca şüphe ve tereddüt içerisinde kalmakta ve bu da imanlarını şiddetle sarsmaktadır.

Allah'ımız yakınlık verdiği ilâhî gönülleri bu dünyada bırakmaz. Hz. Musa'nın İsrailoğulları ile Mısır'dan çıkışının manevî hususiyetlerini bir kenara bırakıp onların *Sîna Çölü*'nde bıraktıkları varsayılan maddi eserlerin peşine düşen kimseler ile, Hz. İsa'nın kefenini, kupasını arayan kimseler aradıkları kanıtları bulamayınca şüpheye düşmektedirler. Bunlar, dini maddiyata bağlı telakki etmelerinden dolayı nefislerini ziyana uğratanlardır.

Allah'ımız geçmiş şeriatını va'z eden peygamberlerin emanet ve eserlerini dünyada bırakmamaktadır. Çünkü yeni ve daha ileri nizamını lütfedecektir.

Allah'ımız, zâtiyet noktası olarak zuhur eden ve Allah'ın kıyamete kadar baki kalacak son şeriatını va'z eden Hz. Muhammed (s.a.v) in hâşâ yaşayıp yaşamadığı mülâhazalarına bile müsaade etmemekte ve O'ndan bizlere birçok emanet-i mukaddese intikal ettirmektedir. Buradaki ince nokta, nâsın bundan sonra Hz. Muhammed (s.a.v)in getirdiği nizam ve şeriata göre yürümleri gerektiği ve bundan sonra İslâm'dan başka bir inancın Allah indinde asla kabul edilmeyeceğidir.

Âl-i İmran sûresi 85. âyetinde,

"Vemen yebteğı ğayrel'islâmi diynen felen yukbele minhü ve hüve fiyl'ahireti minelhasiriyne"

"Ve kim din olarak İslâm'ın gayrini gaye edinirse artık ondan asla kabul edilmez ve o ahirette hüsrana uğrayanlardandır" buyrulmaktadır.

Bugünün tarihçilerinin de tarihe bakış açısı değişmektedir. Yeni araştırmalarda eski medeniyetlerin sanılandan çok daha ileri bir teknolojiye sahip olduklarına dair deliller ve izler bulunmaktadır. Batık kıta Atlantis'ten dünyaya yayılan ileri tekniğe sahip insanlar var mıdır? Bugünkü araştırmalarda Mısır piramitlerinin sadece firavun mezarları olmadığı, fezadan enerji çeken teknolojik yapılar, yani bir nevi dinamo görevi gören yapılar olduğu iddia edilmektedir.

Mısır'da 19. asırda firavun mezarında "**kalp odası**" denilen bir bölüm bulunmuştur. Mısır'da insanların '*kalp akli olmazsa insan akli faaliyet gösteremez*' inancının olması enteresandır. Bu odanın kalp aklını harekete geçirdiği söylenmektedir. Mısırlılar mumya yaparken ilâhî âlemde hesap vereceklerine olan inançlarından dolayı bütün iç organları çıkardıkları hâlde kalbi bedende bırakmışlardır. Bu, ilhamı işaret etse gerekir. Madde ile ruhun birlikte mütalaa edilmesi söz konusudur.

Eski yazıtlar tetkik edildiğinde şöyle bir hususiyet göze çarpmaktadır: Eski zamanlarda ileri teknolojiye sahip olan bazı medeniyetler kalbin beyinden daha ileri bir mazhariyet taşıdığını ifade etmişlerdir. Bu da, insanların Allah'tan aldıkları ilhamları en ileri şekilde değerlendirdiklerini göstermektedir. Kalbi ve akli Allah'ın yarattığı şekilde yani onlara verdiği mazhariyet çerçevesinde değerlendirmek makbul olur.

Kalb ve akıl her varlığın hususiyetine göredir. Akıl, varlıkların dünyevî yaşamını sürdürmesi içindir. Kalb, Allah'ın bütün varlıklardaki arzusunu işaret eder.

Bir haberde kıyamete yakın bir zamanda piramitlerin (ehramların) sırrının ortaya çıkacağı söylenmiştir. Piramitlerin binlerce yıl ayakta kalmasındaki hususiyet nedir? Bilim, piramitlerin yaklaşık olarak binlerce yıl durduğunu söylemekte ancak çok daha eski zamanlara ait olabileceği de ifade edilmektedir. Bu kadar bir zaman bunların ayakta kalmasının bir mânâsı olsa gerekir. Bunlar değişik seyyarelerden gelecek olan bazı varlıklara geçmişten bir mesaj mıdır? diye devamlı olarak sorulmakta ve araştırılmaktadır. Bütün gezegenlere bir ömür biçilmiş midir? Çünkü her yaratılmış fânidir; bâki olan Allah'tır.

Helâk olan medeniyetler manevî olarak hangi anlayıştaydılar? Antik medeniyetlerde Hz. Muhammed (s.a.v) gibi çok ileri Allah idrakinde olan bir peygambe-

rin bulunmadığı düşünülürse, Allah anlayışının ileri noktada olmadığı bellidir. Bugüne kadar dünyada peygamberlerden hiçbiri Hz. Muhammed (s.a.v) gibi ileri ilim ve bilgi vermemiştir. Bu, peygamberlerin kendi devirlerindeki kıyametlerin son peygamberin zamanının nihayetinde İnkılâb-ı Kebir olacağını göstermektedir. Çünkü Hz. Peygamber '**hatem**' noktasındadır. Velâyette de hatem zuhur ettiğine göre, **Hatmül Velâyet** zamanında İnkılâb-ı Kebir tatbikatına işaret edilmiştir.

Muhtelif İnançlara Göre Kıyamet Tasvirleri

Mayalarda Kıyamet

Amerika'nın en ileri uygarlığı olan ve hiçbir iz bırakmadan tarih sahnesinden silinen Maya uygarlığının 2500 yıl önce oluşturduğu takvim, son yıllarda tüm dünyada büyük ilgi görmektedir. Bu artan ilginin nedeni, Maya takviminin 2012'de sona erecek olması denilmektedir.

Mayalar, yaklaşık her 26 bin yılda bir kutupların yer değiştirdiğini iddia etmektedirler. Maya verilerine göre, 2012'de Güneş Sistemi'nin yörüngesi, Samanyolu'nun merkezine denk gelecek ve 26 bin yılda yinelenen bu olayla, Samanyolu'ndan dünyaya gelen her türlü enerji azalacak.

Mayalar'ın kriptoyu andıran tabletlerinde dünyanın son çağına gireceği, ancak bunun büyük bir tufandan sonra olacağı yazılıdır.

Budizm'de Kıyamet

Budizm, kıyamet gününde ortaya çıkacak bir kurtarıcıdan bahsetmektedir. **Maitreya**'nın (kurtarıcı) yirminci yüzyılın bitiminden sonra geleceğine inanılmaktadır. Budizm'de önemli bir yeri olan bu inanış, aynı zamanda gelecek çağın ismini de oluşturmuştur. "**Maitreya Çağı**"nın ne zaman başlayacağına dair bir kehanetleri de vardır: "**Giza Sfenksi uyarısını duyurduğu zaman büyük şeyler için hazırlanın...**"

Budist rahipler, Dünya'nın bir "**devre sonu**"na doğru yaklaşmakta olduğunu ve "**Yıldızlar yeni bir çağ oluşturmaktadır. Kozmik ateş bir kez daha dünyaya yaklaşmaktadır. İnsanlık bir kez daha, ruhun yeterince gelişip gelişmediğini görmek üzere denenecektir...**" şeklinde bir bilgi vermektedirler.

Hinduizm'de Kıyamet

Hindistan ve Tibet'teki yazıtlar, Karanlık Çağ olan "**Kali-Yuga**"dan (maddi ve manevî yozlaşmanın doruğa çıktığı dördüncü zaman devresi) sonra "**Satya Yuga**"nın

(Işık Çağı) başlayacağına işaret etmektedirler. **Vişnu**, yeryüzünde beyaz bir ata binmiş bulunan **Kalki** olarak şahsen ortaya çıkacaktır. Kalki, kolunu yukarıya kaldırmış bir halde ve bir kuyruklu yıldız gibi alev alev yanan, kınından çekilmiş bir kılıç taşıyarak dünyayı bir baştan bir başa geçecektir. Kötülükleri yok edecek, bir sonraki çağda yeryüzünün yeniden düzenlenişi ve erdemin yeniden kurulması için yolu açacaktır.

Şamanizm'de Kıyamet

Altaylı Şamanistler Kıyamet'e, "**Kalgancı Çak**" adını vermişlerdir. "**Kalacak olan çağ**" manasına gelmektedir.

"Kalgancı çak geldiği zaman gök demir, yer sarı bakır olur. Hanlar hanlara saldırır, uluslar birbirine kötülük düşünür. Katı taşlar ufalanır, sert ağaçlar kırılır. Kişi, bir dirsek kadar küçük olur. Başparmak kadar erkek olur. Erlerin dizgini kısa olur. Ayak takımı bey olur. Baba çocuğunu çocuk babasını tanımaz. Yaban soğanı pahalı olur. At başı kadar altına bir kap yemek verilmez. Ayak altında altın bulunur, onu alacak kimse bulunmaz."

Sâbiîler'de Kıyamet

Araplar tarafından Sâbiî (Subbi ya da Subbâ) biçiminde adlandırılan bu topluluk, kendilerine **Mandenler** (bilgili olanlar, ârifler) adını verirler.

Sabiîler her peygambere, zamanında iman eden kimselerdir. Sabiîlerin Hz. Âdem'den bu güne gelmiş olmalarından murat, Hz. Âdem'den bugüne kadar gelmiş peygamberlerin yolundan yürüyenler olmalarındandır.

Sâbiîleri Allah dinine inanmış olarak kabul etmek lâzımdır. Hz. Âdem inancını kabul eden toplum olarak kabul edilmesi lâzım gelir, Allah'a inançları var olan bir toplum olması gerekir. Allah, doğru inançta olan insanlardaki imanı tasdik eder.

Sâbiîler'den bazı kimseler, Âdem'in yaratılışından kıyamete kadar dünyanın 480.000 yıl süreceğini öne sürmüş ve bu süreyi dörde ayırmışlardır. Âdem ile başlayan ilk dönem 216.000 yıl sürmüş ve sonunda insanlık kılıç ve hastalık tarafından yok edilmiştir. Yalnızca bir çift insan hayatta kalmıştır. İkinci dönem 156.000 yıl sürmüş ve insanlık bu kez ateş ile yok olmuş; yine bir çift insan kalmıştır. Bin yıl süren üçüncü dönem sonunda insanlık su ile yok edilmiş; sadece Nuh ve ailesi yaşamayı sürdürmüştür. İçinde bulunulan son dönem Nuh ile başlamış olup, kıyamete kadar 8.000 yıl sürecektir.

Dördüncü dönemin son 2000 yılı, Kudüs'ün kurulması ile başlayan, kötülük ve savaşların giderek arttığı "**Âhir Zaman**"dır. Bu dönemde Sâbiîler'e yönelik şiddet ve baskılar yoğunlaşır; kıtlık, kuraklık, salgınlar ve doğal âfetler artar. Kıyamete dair çeşitli işaretler görülür. Bu işaretlerin başlıcaları bir yıldızın okyanusa düşmesi, yedi denizin sularının kızarması; bu sulardan içenlerin kısır olması ve son olarak da büyük bir fırtınanın çıkmasıdır. Bu işaretlerden sonra "**Praşai Siva**" (Son Savaşçı) çıkacaktır. Bir anlamda "**Mehdi**" olan Praşai Siva döneminde tüm kötülükler son bulacak, savaşlar ve tüm doğal âfetler kaybolacaktır. Bu dönem bir "**Altın Çağ**" olacaktır. Mehdi'nin egemenliği kıyamete kadar sürecektir.

Kıyamet günü, önce havanın zehirlenmesi ile tüm canlılar ölecek, sonra gezegenler ve burçlar yok olacaktır. Kıyametten sonra tüm ruhlar için genel hesap yapılacaktır. Ölen insanların ruhları yedi gezegenden geçerek **Abatur**'un terazisine ve oradan da **Işık Evreni**'ne yükselecektir. Ölen kişi eğer iyi ve inançlı bir kişiyse ruhu, gezegenleri hızla geçerek Işık Evreni'ndeki "**Mşunai Kuşta**" adlı cennete ulaşacaktır. Ölen kişi günahkârsa, onun ruhu gezegenlerde kalacak ve işkencelere uğrayacaktır. Kıyamet günü, gezegenlerde tutulan ruhlar da Abatur'un terazisinden geçerek, günahlarının son cezasını çekmek üzere bir tür cehennem olan "**Suf Denizi**"ne atılacaklardır. Günahlarının cezasını tamamlayan ruhlar **Işık Evreni**'ne yükselecektir. Manden olmayanlar ise sonsuza kadar Suf Denizi'nde kalacaklardır.

Tevrat'ta Kıyamet

Tevrat, ölüm sonrasında pek bahsetmezken Tevrat'tan sonra Yahudiliğin en büyük kanun ve siyaset kitabı olan **Talmud**'da cennet ve cehennem üzerine birçok söz bulunmaktadır. Buna göre, kötülerin pek azı ebedi olarak **Ge-Hinom** (cehennem)'da kalacak, ötekiler on iki ay azap çektikten sonra Aden'e gireceklerdir.

Tevrat'ta kesin bir cennet-cehennem kavramının olmayışı, Musevilerde mükâfat ve ceza olarak her ne varsa hepsinin bu dünyaya ait olduğu, her şeyin hesabının bu dünyada görüleceği, öbür dünyaya hiçbir şey bırakılmayacağı inancını yaygın kılmıştır. Bununla beraber **Talmud**, bu dünyadaki ceza yanında, iyi kişilerin öteki dünyada yaptıkları iyiliklerin karşılığını göreceklerini bildirmektedir. Bu iyi kişilerin ahirette göreceği mükâfat ise genel olarak sonsuz hayattır. Yine Musevî inancında, cennet, mahşerin sonunda azizlere açılacaktır ve Allah da orada bulunmaktadır. Yahudilikte **Yahve Bahçesi**'nden çok söz edilir. Bu sözcük, Allah'ın yarattığı cennetin kendine has yüksek ağaçları bulunan güzel bir bahçe olarak anlamlandırılır.

Yahudilikte, ölümden sonraki hayatla ilgili kapalı ifadeler olmakla beraber, Yahudiler ölümden sonraki hayata inanmaktadırlar. Ancak bu inanç açık ve berrak değildir. Yahudiler, muhtelif Yahudi bilginlerinin ve Tal-

mud'un verdiği bilgiler doğrultusunda, "**ruhun ölüm-süzlüğü**" ve "**Allah'ın dilediği zaman ölüleri hayata kavuşturması**" gibi konulara inanmaktadırlar.

Öfkesinin araçlarıyla uzak bir ülkeden, dünyanın öbür ucundan bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor. Feryat edin! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her şeye gücü yetenin göndereceği yıkım gibi geliyor o gün. Bu yüzden ellerde derman kalmayacak, her yürek eriyecek. Herkesi dehşet saracak, hepsi acı ve ıstırap içinde boğulacak, doğuran kadın gibi kıvranacak, şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri kızaracak. İşte RAB'bin günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip içindeki günahkârları ortadan kaldıracakğı gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor. Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak, doğan güneş karacak, ay ışığını vermez olacak. (Teurat; Yeşaya: 13/5-10)

"Ve o gün vaki olacak ki, büyük boru çalınacak..."
(Yeşaya: 27/13)

Hıristiyanlıkta Kıyamet

Matta İncil'inde Hz. İsa'nın kıyamet ile ilgili açıklamaları şu şekilde ifade edilmiştir:

"İsa Zeytinlik Dağı'nda otururken, şakirtleri gelip, bir kenarda ona sordular: "Söyle bize, bu olaylar ne za-

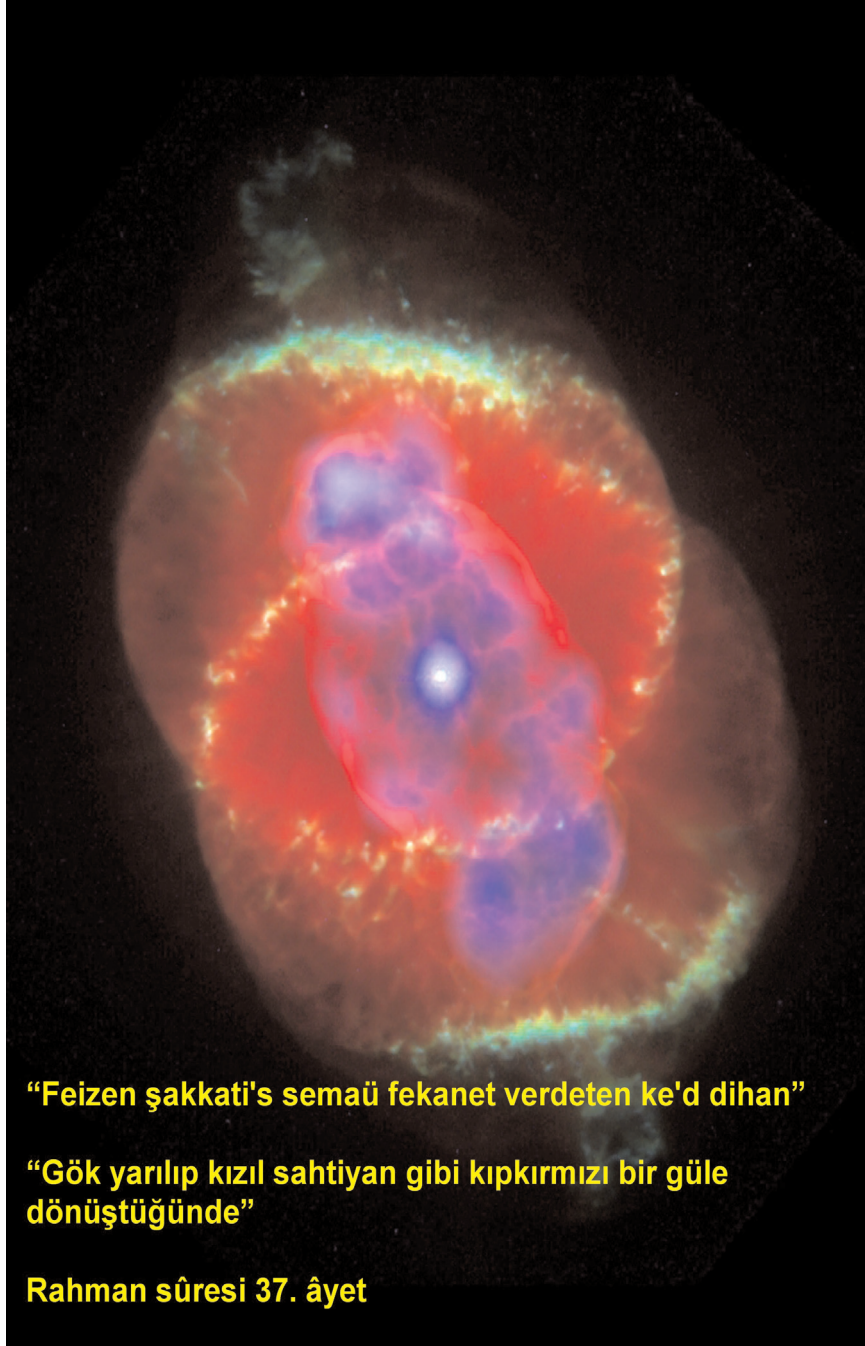
man olacak ve senin gelişinin ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?" İsa onlara şu cevabı verdi: Sakın, sizi kimse yanıltmasın. Çünkü birçokları benim adımla gelip: 'Mesih benim,' diyeceklerdir ve birçok kimseleri yanıltacaklardır. Savaşlardan ve savaş gürültülerinden konuşulduğunu işiteceksiniz. Sakın telâşlanmayın, çünkü bunların olması gerekiyor. Ancak bu daha son değildir. Çünkü millet millete karşı; ülke ülkeye karşı gelecektir. Yer yer kıtlıklar, depremler görülecektir. Bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcı olacaktır... Birçok yalancı peygamber ortaya çıkacak ve pek çoklarını yanıltacaklardır. Ve fesat çoğalacağı için, çoklarında sevgi sönecektir. Fakat sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. Ve melekûtun müjdesi, bütün milletlerin yüzüne karşı tanıklık etmek üzere, dünyanın her tarafına duyurulacaktır. Ve son, o zaman gelecektir." (İncil; Matta, Bab: 24/3-14)

Bu bahiste çeşitli inançta olanların kıyamet inanışları yazılmıştır. Ancak dikkat edilirse bunların geçmiş kavimlerin inançlarından veya insan muhayyilesinden doğmuş anlatımlar olduğu görülmektedir. Tarih boyunca geleceğe ait tahminler tutmamıştır. Her gelen zaman yeni bir devirdir. Muhtelif inançların kıyamet tasvirleri tasvir olarak kalmaya mahkûmdur. Çünkü Allah'ın nasıl bir tatbikat yapacağını ancak kendisi bilir.

Bugüne kadar insanlar dünyada doğum ve ölümü yaşadıkları için dünyayı da başlangıç ve sonuç olarak

düşünmüşler ve Allah'ın irsal eylediği peygamberlerin dışında birçok dinler icat etmişlerdir. Ve bu dinlerde de, "**kıyamet alâmetleri**" olarak pek çok olağanüstü şeyler ifade etmişlerdir. Ama bu olayları tamamen dünya yaşamının bir parçası ve peygamberlerin getirdiklerinin karşısında olan fikirler olarak görmek icap eder.

Din Allah'a aittir. O halde bu fikirlere iltifat edilmemesi gerekir. Biz kullar yaratıcının arzularını bilemeyiz. Âlemlerin bu dünyayı ve fezayı yaratan Allah'ın işaret ettiği şekilde neticeleneceği ise bildirilen bir gerçektir. Ancak bunun şekli, tatbikatı ve zamanı Allah'ın Musavvir'indeki bir hususiyet olup bilinemez. Kur'an da, hadislerde ve önceki peygamberlerin sözlerindeki kıyamet sahneleri ancak Allah tarafından tatbik olunur. İnsanların bugünden bilmesi mümkün değildir. Kur'an'daki tariflerden ve anlatımlardan çıkardığımız şekliyle İnkılâb-ı Kebir tatbikatı esnasında insanların yaşam olarak var olması da mümkün olabilir mi? Takdir Allah'ındır.

“Feizen şakkati's semaü fekanet verdeten ke'd dihan”

**“Gök yarılıp kızıl sahtiyan gibi kıpkırmızı bir güle
dönüştüğünde”**

Rahman sûresi 37. âyet